

Relativitásunk

Most gyorsul az Idő,
majd elfogy a Tér!
Mintha már ujjaim
között lehetnél!

Mintha már utaznék,
az Órák lesem;
Relativitásunk
olyan féktelen!

Száguld a Földdel is,
most kering, rohan;
egymás karjaiba,
vágyott-boldogan!

Szemed világa lett
Égboltom kékje;
fényel repülök, hogy
lássalak: **Végre!**